

Te mūs labi pabaroja



Kandavas 3x3 saietā ēdam branģi – visas ēdienreizes vienmēr ir laikā, galdi ir tīri, nevienam nekā netrūkst un esam ij paēduši, ij padzēruši.

Par saieta dalībnieku vēderiņiem visu nedēļu rūpējas SIA „Saltums Kandavā”. Ēdieni top nevis tepat tehnikumā, bet gan Kandavas internātvidusskolā, kur ir atbilstošas virtuves iekārtas. Tad ēdienu saliek lielos termosos, ar mašīnu atved uz tehnikumu un darbinieces tos te sadala porcijās. Lai ēdiens būtu sveigs un labs, produktus kopā liek, vāra un maisa Ligita Gūtmane, Ausma Siliņa, Velta Didzmane, Baiba Maļinowska un Inga Līdaka. Ēdamā vajag daudz.

Kotletēs vien dienā apēdām 40 kilogramus maltās gaļas, bet pa visu nedēļu būsīm apēduši tonnu kartupeļu. Vēderi ir pilni, tādēļ arī varam teikt tonnu paldies: te bija labas saimnieces, un te mūs labi pabaroja.

Meitenes, kas tehnikuma virtuvē dala ēdienu un gādā par tīriem galdiem un traukiem, stāsta, ka saieta dalībnieki ēd pārsteidzoši labi: nav bijis neviena ēdiena, kas mums neietu pie sirds. „Ļoti daudzi mums, nesot traukus, saka paldies un vēl uzsver: „Bet patiešām, patiešām paldies!” Darba ir daudz, nespējam ar katru izrunāties, tādēļ varbūt izskatās, ka šos paldies nenovērtējam. Tieši otrādi – mums ir ļoti, ļoti liels prieks, ka ēdiens ir labs,” saka virtuvē.

Uzņēmums „Saltums Kandavā” dibināts pirms 19 gadiem. Arī ikdienā tas pabaro 800 cilvēkus, jo gatavo ēdienu Kandavas internātvidusskolai, bērnudārzam un citiem, kam gribas ēst. Uzņēmuma vadītāja Stefānija Neiberģa stāsta, ka viņu uzņēmums klāj dažādu veidu galdus: sākot no svinībām šaurā lokā līdz pat izbraukumiem un 3000 cilvēku ēdināšanai. Ja kādam vajadzīgs gards ēdiens svinībām, izbraukumiem, nometnēm, sporta spēlēm, zvaniem Stefānijai 29105411, mājas lapa www.saltums.lv. Uzņēmumam „Saltums Kandavā” ir divi darba principi: gards ēdiens bez konservantiem un tik daudz ēdamā, lai nevienam nekā netrūktu. **U**

Lolita



Laime ir dzīve, nevis ilūzijas par dzīvi

No mācītāja Kaspara Simanoviča uzrunas 3x3 dievkalpojumā

Ko cilvēkam darīt, lai būtu laimīgs? Tas būtu tik vienkārši – pasūtīt pakavu, piestiprināt to virs mājas durvīm un gaidīt, ka viss pārējais atrisināsies pats no sevis. Dzīvē ar to nepietiek. Ir nepieciešamas divas lietas jeb atziņas, lai būtu laimīgs un dzīvotu harmonisku dzīvi.

Pirmkārt, realitātes apzināšanās un nedzīvošana ilūzijās. Otrkārt, iedrošinājums, ka dzīve ir skaista un dzīvojama tāda, kāda tā ir, ja esam kopā ar Dievu.

Dzīve ir daudz plašāka nekā mums liekas mūsu ilūzijās. Jo aplamākas mūsu ilūzijas, jo lielākas pūles vajadzīgas, lai tās uzturētu. Dzīvojot ilūzijās, kuras nepiepildās, kļūstam ļauni.

Pakavs ir tikai simbols, ka mums jābūt atvērtiem plašākai realitātei. Novēlu Jums Dieva vadību un žēlastību, un dzīves mirkļus to pamanīt. **U**

DIENAS PLĀNS

**Sestdien, 28. jūlijā**


- 8.00 – 9.00 Celšanās, rīta rosme
 9.00 – 9.30 Brokastis
 9.35 – 9.50 Jubilāru un gaviļnieku sveikšana; Informācija; Kandavas 3x3 TV ziņas (skolas zālē)
 10.00 – 12.00 Rīta ievirzes
 12.00 – 12.30 Brīvbrīdis
 12.30 – 13.30 Pusdienas
 14.00 – 16.00 Pēcpusdienas ievirzes
 16.00 – 18.30 Galda spēļu fināls.
 Izstādes, tirdziņš (pie skolas).
 Vizināšanās ar zirgu (pie ēdnīcas)
 18.30 – 19.30 Vakariņas
 19.30 – 21.30 Noslēguma koncerts (skolas zālē)
 21.30 – 22.00 Vakardziesma, mazo bērnu guldināšana
 22.00 - Nikšana, danči

**Sava televīzija**

Katru rītu pēc brokastīm pulcējamies uz kopēju TV skatīšanos. Nometnes TV meitenes Sanita Liepiņa un Evita Maure strādā visu dienu, filmējot dienas notikumus un intervējot dalībniekus, un pēc tam līdz pat četriem rītā montējot to visu 15 minūšu filmiņā.

Sanita un Evita kādreiz kopā strādājušas Talsu televīzijā, tagad viņām ir kopīga biedrība filmu studija „Sidewalk”, kas lielākoties darbojas labdarības video projektos. Darbu 3x3 nometnē viņas par labdarību nesauc, bet par izaicinājumu gan. Jāstrādā daudz un ļoti ātrā tempā: ja televīzijā gatavais materiāls bijis 45 minūtes nedēļā, tad šeit – 15x7=105 minūtes. Tādēļ viņas cer, ka piedots tiks, ka ne vienmēr viss ir izkadrēts un skaņa izlīdzināta.

Par to meitenēm nav jāuztraucas! Nometnes TV ir lieliska! Jo visi tajā intervētie varoņi (mēs paši) ir lieliski! Nav nozīmes kadra tuvumam vai skaņas līdzenumam.

Nometnes TV disku, kurā būs visi raidījumi, var pasūtīt Infocentrā. 

Rasma

3x3 Kandavas saime


Inga un Dainis Kažoki iepazīs 3x3 nometnē Neretā. Dainis uz 3x3 nometnēm dodas jau kopš 1995. gada Salacgrīvas 3x3, kurp viņu uzaicināja klasesbiedrs Ingus Krūmiņš. Dainis nometnē gādā par to, lai pasākumos būtu laba skaņa un lai Brīvā mikrofona priekšnesumi būtu pieejami skaņu diskā. Viņam pašam ir uzņēmums, kas piedāvā apgaismošanas un apskaņošanas pakalpojumus. Savukārt Ingas pirmā satikšanās ar 3x3 bija 2002. gadā Neretā, kur viņa kā vietējā iedzīvotāja devās palīgā virtuvē paēdināt 3x3 saimi. Ilga Reizniece virtuves meitenes mudināja nākt uz dančiem, un ... tā viss sākās. Nākamajos gados Inga kopā ar draudzeni uz vairākām nometnēm devusies kā vietējā: likušas mantas somās, braukušas, gājušas uz ievirzēm un dančiem. Madonas nometnē 2005. gadā uzplauka Ingas un Daiņa mīlestība, un tagad viņi Madonu sauc par savu pilsētu. Kopš satikšanās Ingai un Dainim ir piedzimuši divi bērni. Kad Ralfs (5 gadi) pirmoreiz bija nometnē, viņš bija vien septiņas nedēļas vecs un bija jaunākais dalībnieks, savukārt šogad jaunākā saietā ir mazā māsiņa Paula.



Zaiga Priede-Kalniņa no ASV saietā ir kopā ar meitu Līgu Rozentāli un viņas trim bērniem – Andreju, Zinaīdu un Zili. Zaiga kopā ar Līgu un viņas māsām Ingu un Solvitu bija 3x3 pirmās nometnes dalībnieces Garezerā.

Līga pirms 10 gadiem pārcēlās uz dzīvi Latvijā, un nu viņa strādā Aizsardzības ministrijā. Savukārt Zaiga joprojām ir ASV. Viņa bijusi Māsu zinātnes fakultātes dekāne un profesore Kardināla Strīča universitātē Viskonsīnā un 20 gadus regulāri devusies uz Latviju, lai lasītu lekcijas Latvijas Universitātē topošajām māsiņām, lai gan Zaigai labāk patīk vārds „žēlsirdīgā māsa”. Pirmoreiz uz Latviju izglītot māsas Zaiga devās 1989. gadā un tā ik gadu. Līga saka: „Kad dzīvoju ASV, mammu satiku pat retāk nekā tad, kad dzīvoju Latvijā – viņa uz šejieni devās ļoti bieži.” Par meitas atgriešanos Latvijā Zaiga saka:

„Bija prieks un bija žēl.” Nu nedēļa kopā ar trim bezgala dzīvīgiem un žiperīgiem bērniem būs aizvadīta 3x3 saietā Kandavā.

Elmārs Grēns, Edite un Nikola Karona ir 3x3 triju paaužu ģimene. Nikola jau trešo reizi ir 3x3 Latvijā kopā ar mammu un vectētiņu. Bet ikdienā viņi dzīvo tālu viens no otra – Elmārs Grēns ir viens no vadošajiem molekulārās ģenētikas un gēnu inženierijas zinātniekiem Latvijā, Biomedicīnas pētījumu un studiju centra dibinātājs un zinātniskās padomes priekšsēdētājs, bet viņa meita Edite jau 15 gadus dzīvo un strādā par bioloģijas patsniedzēju koledžā ASV. Mazā Nikola mācās Vašingtonas latviešu svētdienas skolā un ir jau iemācījusi arī savu tēti latviski skaitīt līdz pieci. Uz 3x3 mamma un vectētiņš brauc tieši Nikolai dēļ, jo ir labi viņai vairāk apgūt latviešu valodu un tuvināties latviešu bērniem, viņa te gatavo rotaļlietas, mācās strādāt ar mālu un iet rotaļās. Labi nometnē jūtas arī mamma un vectētiņš. Interesantas esot gan ievirzes, gan kultūras programma, ko te var baudīt, un cilvēki, kas te pulcējušies. Tā ir arī laba iespēja nedēļu būt visiem kopā, jo šāda iespēja nav bieži – Edite uz Latviju atbrauc reizi gadā, vectētiņš Amerikā ciemojas retāk. 3x3 cer būt arī turpmāk, kamēr Nikolai nezudīs interese, un varbūt kādu reizi arī Edites vīrs varētu būt kopā ar viņiem. 



Rasma un Lolita


IEVIRZES

Uzzīmē savus spēka rakstus!

Pakavi aizstaigā. Ja neticat man uz vārda, aizejiet apskatīties, kā tie iziet pa durvīm no maisiņu apgleznošanas telpas.

Šajā ievirzē noteicēja ir Anna Nulle-Gobzeme. Viņa stāsta: „Tie, kuri šo nedēļu grib atminēties ar savu zīmi, tie nāk un iezīmē savas izjūtas. Ir trafarets ar pakava attēlu, krāsas – sudrabs, zelts, bronza –, tā nu katrs uzkaļ sev maisiņu,” stāsta Anna. Vienā pusē – pakavs, otrā ar roku pēc brīvas izvēles uzzīmē zīmes, kas nāk no senatnes.


Anna novērojusi, ka daži prot saskatīt tikai mūsdienu zīmes un senās viņiem ir svešas. Cik nu kuram mūža pieredze. Redzot, ko grib zīmēt, dažreiz viņai gribas pieklusināt un atgādināt, ka pieaugušie ir nākuši kopā meklēt sākumu un saknes.

„Es nevarētu teikt, ka senās zīmes saprotu. Meklēju, mēģinu tajās ieklausīties. Es mēģinu saprast rakstus, šonedēļ klausoties arheologu Gunti Zemīti, kas palīdz tos izprast. Mēs pat nezinām, kam staigājam pāri, bet spēks no šīs vietas plūst uz Zemes centru vai arī no tā nāk uz mums. Viss esot kustībā,” Annai labprāt aizdomājas par šīm tēmām. Viņai patīk, ka šonedēļ ir iespēja satikt līdzīgi domājošus cilvēkus un ar viņiem izrunāties. 

Tur, kur sievietes piesien

Kandavas amatniecības centrā notiek aušanas ievirzes nodarbības.

Jumtistabās smaržo pēc koka, sakoptas senatnes un mazliet arī pēc dullības. Ja jūs redzētu, kā tur strādā! Sievietes piesien diegos – viens gals ap vidukli, otrs – pie galda vai plīts, vai cita kāda priekšmeta, kas nestaigā līdzī. Dažas sēž pie stellēm.

„Aužam jostas – rakstainās un celaines. Mācāmies pašus pamatus. Dalībnieces ir ļoti pacietīgas, viņām ir visu laiku smaids uz lūpām,” stāsta ievirzes vadītāja Ilze Baumanē. Viņa atceras, ka pati iemācījās pīt, kad mācījās 6. klasē. „Kāda radniece bija atbraukusi pie mums ciemos, un es skatījos, kā viņa auž grāmatzīmes. Aizrāvos. Vēlāk mācījos lietišķās mākslas vidusskolā,” par profesionālajiem pirmsākumiem stāsta audēja un mākslas skolas skolotāja. 

Agrita

KONCERTS


Nolikt visu, kas bijis, pie kājām, Latvija, tavām



Tā dziedāja vakarvakara viešņa Austra Pumpure kopā ar saviem Austrasbērniem – Uldi Ozolu, Ēriku Pozemkovski, Uldi Kākuli, Kristapu Sudmali, Inesi Sērdieni, Endiju Štāli un Arturu Orbu. Viņiem pievienojās arī mūsu 3x3nieks Jānis Sausnītis. Un labi, ka nebija mikrofonu. Jo tas nebija tikai koncerts. Tā bija sadziedāšanās, dvēseles nomazgāšana.

Pirmais Austras I. Kalniņa dziesmu koncerts notika 1975. gadā Rīgā. Bet patiesībā viņa komponista dziesmas dzied kopš 1965.

gada, kad Liepājas teātri iestudēja muzikālās izrādes. „Biju mūziķe visās izrādēs, kur vien skanēja Kalniņa dziesmas. Stāvēju bedrē viņam blakus – viņš pie klavierēm, es – ar ģitāru. Tā iemācījos visas viņa dziesmas. 1968. gadā teātri iestudēja „Princi un ubaga zēnu”. Tā bija mana un ģitāras zvaigžņu stunda. Galvenais režisors Oļģerts Krodērs mani izgrūda uz skatuves. Tolaik jau bija priekšstats, ka dziedāšana ir tā, ko dzied operā. Tā, kā es to daru, tā nedrīkst dziedāt. Bet es uzskatu, ka svarīgs ir rezultāts. Kā es to panāku – čukstot vai smilksnot – tā ir mana darišana. Dziedu ap 150 Imanta Kalniņa dziesmu.” Savukārt tautasdziesmas Austrai dod dzīvību. – Sveštautieši ir šokēti par to spēku un dvēseliskumu, kas ir mūsu tautasdziesmās. Pateicoties tautasdziesmām, esmu dzīva.

„Mīlestība divreiz neatnāk”, „Visskaistākās ogas pasaulē”, „Tiem, kas rāpo, tiem, kas lido” – tās nav tikai dziesmas. Tā ir balta dvēsele un atzišanās mīlestībā savai zemei Latvijai. 

Ieva

JUBILĀRI



Baletu dejo basām kājām


Šīsdiēnas gaviļņieci Martu Auziņu pamanīju jau tad, kad viņa gatavojās Brīvajam mikrofonam. Meklējot isto mūzikas ierakstu, jaunā balerīna savu priekšnesumu mēģināja redakcijā.

Marta ir rīdziniece, kas mācīsies Rīgas Starptautiskās skolas 7. klasē un jau sešus gadus mācās baleta studijā. Viņas pedagoģe ir kādreizējā balerīna Zita Erss. „Es sākumā dziedāju konkursā *Cālis* un ansambli *Palāsītes*. Mani vecāki redzēja, ka esmu diezgan lokana, un jautāja, vai es vēlētos mācīties dejojot baletu. Tā no sešiem gadiem sāku,” stāsta Marta.

Viņai mēģinājumi notiek trīsreiz nedēļā, bet, kad tuvojas koncerti, tad pēdējā nedēļā katru dienu. Pirms uzstāšanās nometnes koncertā viņai radās šaubas, vai vajag uzstāties, jo ar pautēm uz skatuves slidēja kājas. Pēdējā brīdī, kad jau sākās koncerts, nolēmusi dejojot ar plīkām kājām.

3x3 saietā Marta ir otrreiz, viņa piedalījās arī pērn Liepnā. Kandavā viņa ir kopā ar mammu un jaunāku brāli. Tētis nav nometnieks, viņš atbrauca apskatīties Brīvo mikrofonu. Martas brālis nodarbojas ar peldēšanu, mamma ir latviešu valodas skolotāja skolā, kur Marta mācās, tētis ir galdnieks un gatavo mēbeles. „Manā istabā ir viņa gatavota divstāvēģa gulta – to palīdzēja gatavot viņa darbinieki –, lielais drēbju skapis, grāmatu skapis, galds. Varēt teikt, ka viss ir viņa taisīts,” meita stāsta ar lepnumu.



Šodien sveicām arī Maritu Malzubri, Martu Upmanis, Ditu Elksni, Martu Grīnvaldi un Martu Rastiņu. 

Agrita

PAZIŅOJUMI



• Prombraucot jānones matračī

Ja kāds no kopmītnu 3. korpusā dzīvojošajiem brauc projām ātrāk, lūgums no gultām noņemt matračus un gultasveļu, visu nonest uz 1. stāvu un atstāt 1/2x1/2 telpā pie reģistrācijas. Tāpat būs jādara arī svētdien, prombraucot.

• 3x3 TV raidījumi būs skatāmi

Lattelecom televīzijā

Kandavas 3x3 televīzijas raidījumus varēs redzēt Lattelecom interaktīvajā televīzijā 114. kanālā (Re:TV) šādos laikos:

1. diena – 30. jūlijs 18.00
2. diena – 1. augustā 20.30
3. diena – 3. augustā 20.30
4. diena – 6. augustā 18.00
5. diena – 6. augustā 20.30
6. diena – 8. augustā 20.30
7. diena – 10. augustā 20.30

Raidījuma atkārtojums nākamajā dienā plkst. 9.15 un 15.30.

• Kandavas 3x3 fotogalerija

Kandavas novada mājaslapā www.kandava.lv apskatāma fotogalerija par saieta dzīvi. Tā jāmeklē publikācijā „Aicina Kandavas 3x3 saiets”.

• Adrešu saraksti

Adrešu saraksti izlikti uz galda pie skolas zāles. Precizējiet, lūdzu, tajos datus par sevi.

• Saudzēsim apstādījumus!

3. mājas komandante ir pikta: saieta bērni pie mājas ir izplēsuši laukumu sūnu, laužuši lapeglēm zarus un laikam spēlējuši mežu. Vecāki, lūdzu pasakiet bērniem, ka tā darīt nedrīkst.

• Jāpiesakās fotogrāfiju diskam

3x3 Kandavas saieta fotogrāfiju diskam jāpiesakās līdz sestdienas vakaram. Tā cena – 6 lati. Pieteikšanās saraksts ir uz ziņojumu dēļa pie infocentra.

• Būs arī skaņu disks

Kandavas 3x3 saieta skaņu ierakstu studijas radio disku, kurā būs aptuveni 30 skaņu studijā ierakstīti un arī atsevišķi Brīvā mikroфона priekšnesumi, par 3 latiem varēs nopirkt rīt saieta darbu izstādē. Šogad skaņu disks būs papildināts ar vairākiem neparastiem jauninājumiem. Tajā būs ne tikai dziesmas, bet arī citas saietam raksturīgas skaņas.


EKSKURSIJAS

6. maršruta atziņas

Ja 3x3 te būtu notikusi pirms 10 000 gadiem, kad Abavas senleju sedza ledājs, tad vajadzētu izmainīt dažas ievirzes. Ja 3x3 te būtu notikusi pirms 3000 gadiem, tad saieta darba valoda būtu kuršu, jo tieši tad te ienāca pirmie cilvēki, un tie bija kurši.

Bet mēs te esam 21. gs., tāpēc – vējš matos, saule sejā, ātrums – galvenais pareizi izbraukt pagriezienus. Tie ir rodeļi Zviedru cepurē. Stāsta, ka zviedru laikos te paglabāti zviedru karavīri ar visiem zirgiem.

Buses pilskalns – daba, teikas, šūpoles virs koku galotnēm. Ierakstāmi 1911.g. aizsāktā viesu grāmatā, kur atrodam arī J.Jaunsudrabiņa, K.Ulmaņa un E.Benjamiņas ierakstus.

Kurzemes velns ir lielāks negantnieks nekā citviet Latvijā. Viņš gribējis ne tikai ar akmeņiem aizdambēt Abavu, bet vēl sasiet kopā tās lielākās pietekas Imulu un Amulu. Paldies Dievam, kā parasti, laikā iedziedājies gailis! Bet no tā laika te palicis Velnakmens un Velnala. 

Ieva




Pēc visa spriežot, velns ir bijis liels pīpmanis, jo Juris Tomašūns, ielidīs šaurajā Velnalas caurumā, velnu mājas nav atradis, bet viņa cigarešu paciņu gan

Benjamiņu nama aura

Valdeķu muižas kungu māja uzbūvēta 1882. gadā, taču tās šarms ir tiešā saistībā ar pirmskara Latvijas gadiem. Šo īpašumu 1932. gadā iegādājās Latvijas miljonāri Emīlija un Antons Benjamiņi. Viņi 30. gadu beigās tur izveidoja lauku paraugsaimniecību, kas bija progresīvākā visās Baltijas valstīs. Kara laikā Benjamiņiem pili atņēma, tomēr 1995. gadā ģimene savu īpašumu atguva.


Namā padomju gados atradās kolhoza kantoris. Telpās ir ērts iekārtojums ar ļoti vērtīgām mēbelēm, kas piederējušas Latvijas preses karaļiem, un daudz lielformāta fotogrāfiju, kuru autors ir Benjamiņu audžudēls Juris. Viņš dzīvo ASV, ir zemūdens alu pētnieks un apceļojis visu pasauli. Par to stāsta krāšņie foto. Daudz arī Jura ģimenes attēlu – smaidīgi cilvēki dažādās situācijās.

Mūsu uzmanību piesaistīja rūgstoša vīna balons. Kādi cilvēki grupā zināja teikt, ka ar vīnu esot pilns pagrabs. Un gide sacīja, ka nākamajā dienā muižā notiks vīna kluba saiets un Dionisa dzērienu baudīs daudz. 

Agrita

Kurzemes cietoksnis vai katls?

Vakar ekskursijā cita starpā apmeklējām Kurzemes cietokšņa mūzeju. Tas bija bezgala interesanti un pamācoši. Pacēlās arī jautājums par nosaukumu – vai pareizi būtu Kurzemes cietoksnis vai Kurzemes katls? Par cietoksni to vienmēr ir saukuši trimdas vēsturnieki, kā arī tie, kas tur paši bijuši. Par katlu toties padomju vēsturnieki un propagandisti – diemžēl to redz arī šad un tad mūsdienās. Arguments, ka vāciski to saucot par *Kurland Kessel*, kas taču esot katls, neiztur īsti kritiku, jo vārdam *Kessel* vācu valodā ir plašāka nozīme nekā mūsu katlam, proti *Kessel* var nozīmēt gan katls, gan arī ielenkums, nocietinājums. Skaidrs, ka no padomju viedokļa bija jāizceļ, ka tur leģions bijis katlā, tātad sladzā, bet no mūsu nacionālā viedokļa taču mūsu puīši tur cīnījās un krita par Latviju – tātad manuprāt pareizi ir saukt par Kurzemes cietoksni.

Katrā ziņā milzīgs paldies Ilgvaram Brucim par pašaizliedzīgo darbu un vienreizējo mūzeju.. 

Austris Grasis



Ceturdien pēc ekskursijas visi autobusi sabrauc pie Kandavas ev.luteriskās baznīcas, kur notika 3x3 dievkalpojums.

Piektā diena – dievkalpojums



Ieejot baznīcā, var aizdegt svēcītes – ar labām domām par savējiem.



Dzied jautkais koris „Kandava” diriģentes Dzintras Lindes vadībā.



Dievkalpojumu vada bijušais Kandavas ev. luteriskās draudzes, tagad Rīgas Lutera draudzes mācītājs Kaspars Simanovičs.



3x3 dalībnieki dievkalpojumā



Atmiņai par 3x3 nometnei veltītu dievkalpojumu nometnes maisiņš tiek arī mācītājam



Pēc dievkalpojuma koncertē vijolniece Rasma Lielmane (Meksika), pie klavierēm Valdis Zilberts (Latvija).



Elza izmanto mirkli, lai nofotografētos kopā ar māksliniekus.



Pēc dievkalpojuma – uz nometni.

DOMAS

... Laime...

Ieklausies, kā skan šis vārds! Kā dziesmu aplis, bez sākuma un beigām. Bet varbūt tu to redzi? Es redzu kā loku. No debesīm uz zemi – un atpakaļ.

... Laime...

Vai esi laimīgs? Kā?

Kā Agrita? Kā Nadežda no Sibīrijas? Kā Atis? Kā.....? Katram tā sava. Pēc skaņas, krāsas, izskata un dabas. Un katrs to grib! Vai kāds zina kādu, kas negrib?!

...Laime...

Visa pasaule ar to kopā mainās. Tu varot arī otram to sarūpēt. Var laimi glabāt un nelaist vaļā.

...Laime...


Tā var palikt tik pierasta, parasta, aprasta. Tik ikdienišķa, ka citu laime liekas labāka. Tad laime nemanot ir prom. Un tu nesaproti, kāpēc viņas vairs nav ar tevi.

...Laime...

Visas sapulcināt kopā – mājas, mīlestību, bērnus, veselību un darbu un vēl....un vēl.... Vai tad būtu Svētlaime?!

Man reizēm gadās tās sapulcināt, bet tad atkal kāda ir prom. Vai pa durvīm, vai pa logu, vai pa gaisu vai...?!

...Laime, laimīte, laimītes...


3x3 nedēļā tās atkal pie manis. Gandrīz visas. Bet varbūt tā vēl viena laime – nenorimt, meklēt, gaidīt?! Sagaidīt?! Sajust un saprast, ka laime ir dzīvāka par dzīvu, nenosakāmā vecumā, visnegaidītākā veidā un jebkurā laikā un vietā! 

Daina

Ar tautu viss kārtībā!

Tā pie Dančiem teica skaista, dejiska meita. Un: „Man trīs bērniņi... pagaidām.” Zēnam vaigs staro un buča! Un vārdi: „Tad mēs kuplojam...” Daiļā dejotāja: „Ar tautu viss kārtībā!” Starpbrīdī viens vīrs man: „Tu lēci kā traks!” Kā ne – redzot šos jauniešus, bērnus, sievas, vīrus latviskumā starojošus!” Tad arī septiņdesmitgadnieks var lēkt!

Nometnē var redzēt, ka esam un būsim. Bagātas māmiņas un vecmāmiņas te vēl un vēl.

Kas par uzmundrinājumu, spēcīgumu tajā garšīgajā, skanīgajā vakarā! Pat asaru varēja notraukt. Pagastos strādā, sievas šuj, vāra, auž, kopā nāk, dzied. Vīri tāpat. Oliņa dziesmas, dziedātāji. Vietējās avīzēs par daudz ko labu var lasīt, lielajās retāk. 

Putnu Jānis jeb Brikmaņu Jānis


3X3 BĒRNIEM



Kā pārvērsties par jāņtārpiņu

To visvieglāk var iemācīties Pusreizpuses ievirzē 3-4 gadniekiem.

Mazie ņemas pa zālīti. Audzinātāja Inguna Žogota, Kokneses folkloras kopu „Urgas” un „Tine”, kā arī spēlmaņu kopas „Skutelnieki” vadītāja, teic, ka parasti viņi ir 10-12, bet šoreiz daži bērņuki pie mammām un tētiem guļ pēcpusdienas nomiedz. Viņa rāda jauno rotu, ko bērni paši izveidojuši no zariņiem, čiekuriem, zālītēm un sūnām – visa, ko var atrast dabā – un izrotājuši turpat augošo nelielo priediti. Priedīte tagad ir skaista! Kopā ar Ingunu bērņiņus pieskatīt palīdz tukumniece un 3x3nieka mamma vienā personā – Sigitā Roena Immermane. Mazā cēsiniiece Agate Jakoviča rāda lielas zaļas gofrētas caurules, ar kurām var spēlēties „Re, kur jāņtārpiņi!” Agate saka. „Smilšu kastēs arī ir jāņtārpiņi.” Sākumā viņi domājuši, ka jāņtārpiņi ir slikti, bet beigās izrādījās, ka tie tomēr ir labi. Arī tukumnieks Mārtiņš Immermanis teic, ka esot redzējis jāņtārpiņu. Bet ķekavniece Laima Grāvīte-Taukule uzreiz rāda, ka no jāņtārpiņa nav jābaidās. Viņa droši tam izlien cauri, rāda, kā to var uzmaukt uz rokas un, vicinot sev apkārt, tēlot vējdzirnavas. Visbeidzot viņa pati pārvēršas par zaļu jāņtārpiņu, uzmaucot cauruli sev pavisam virsū un lecot uz priekšu.


Tik straujas un krāšņas pārvērtības iespējamas tikai bērņībā! 

Pusreizpuse 5-6 gadniekiem

Bērni iznāk no mājas un sabirst zālītē. „Viņiem gribas izskrieties,” stāsta ievirzes vadītāja Agnija Ose-Pelnēna. Viņa ir Kandavas bērņudārza vadītāja.

Kamēr vecāki aizņemti ievirzēs, bērņi pavada laiku rotaļās, dziedāšanā, zīmēšanā, aplīcēšanā un rokdarbos. „Mēs katru dienu esam aptuveni 20,” teic Agnija, „es vienmēr esmu gribējusi būt 3x3. Un šī bija mana iespēja. Nākamgad noteikti centīšos tikt 3x3.”


6,5 gadus vecais ridziniēks Andrejs Rozentāls uzsver, ka patiesībā viņš ir no Garupes. Viņš jau prot lasīt. Pūsis ēd ķiršus, splanj kauliņus zālē un lasa Pelēnu Peksi. Viņš rudenī iešot pirmajā klasē. „Re, kur man jau izaudzis pirmais lielais zobš,” Andrejs lepni rāda zobu. Viņam visvairāk patīk spēlēt futbolu. Bet pašas labākās bija olimpiskās spēles, ko viņi sarīkojuši sporta laukumā. Annikai Rogalei no Beļģijas ir 6 gadi. Viņai vienādi patīk gan spēlēties ārā, gan arī istabā zīmēt. Meitene nupat uzzīmējusi lidmašīnu, ar kādu atli-doja no Beļģijas. Bet pats labākais ir 3x3 ēdiens!

Gundega Uzuliņa ir otra lielo pusreizpusnieku audzinātāja. Arī viņa strādā Kandavas bērņudārzā. „Netieku ne uz vienu ievirzi, jo tieši to laikā man jāpieskata bērņiņi. Ļoti gribas arī uz dančiem. Bet kāda gan audzinātāja es būšu nākamajā rītā? Pēdējā vakarā, tad gan dančošu līdz rīta gaismai!” viņa smeļ. 

Spēlējies un esi laimīgs!

Uz mūra sienas sasēdis bariņš lielāku un mazāku 3x3nieku un spēlē „Akmentiņ, lec laukā” – tā ir lielo bērņības spēle, kuru mazie vēl nepazīst. Pagaidām. Kamēr ievirzē, kur rotaļas un tautasdziesmas apgūst visa ģimene, bērņiem to neiemāca pieredzējušas skolotājas.

„Kaut arī 3x3 esmu jau no 2000. gada, kur naktīs vienmēr spēlēju dančus, šādu ievirzi es vadu pirmo reizi, tas man ir liels izaicinājums,” saka viņāniete Inga Stafacka. Viņas mūža un mīlestības darbs ir folklorā. Inga ar bērņiem strādā jau 25 gadus un vada folkloras kopas „Viļoniņi”, „Kūzuls” un „Biteitis”. Rotaļas te māca arī rēzekniete Sandra Stare, viņa vada folkloras kopu „Vīteri”. Tāpat arī Zane Stafacka, ko daudzi pazīst no „Trejdeviņiem spēlmaņiņiem” un Vivita Skurule, kas vada Viļānu kapelu „Bumburneicys”. „Kad cilvēks rotaļājas, viņš ir laimīgs. Nelaimīgi cilvēki nespēlējas. Un rotaļā viņi kļūst laimīgi,” - saka Sandra. „Es esmu laimīga, kad dziedu un spēlēju. Tad es smaidu,” un Inga tiešām smaida pār visu seju.

Mazā Lidija Lifmark no Zviedrijas te spēlējas kopā ar savu vecmāmiņu Rutu Skrapsti-Malmqvist. Lidijai visvairāk patīk rotaļa, kur jāceļ gaisā rokas – „Vecie Rīgas tilti”, kas te ir pārveidota par Abavas tiltu. Dažas zviedru rotaļas esot līdzīgas, bet zviedru bērņi tik bieži tās nespēlējot, kā latviešu bērņi. Lidijai ļoti patīk 3x3 vakara / nakts danči un rotaļas. Tomēr viņa kārtīgi pusnaktī iet gulēt, lai nākamā rītā var piecelties uz brokastīm. 

Ieva

SPORTIŅŠ

Basketbolā uzvar vietējie “Baloni”

Ceturtdienas vakara nakts basketbolā uzvarēja vietējā Kandavas komanda „Baloni”. Viņi bija divas nedēļas cītīgi trenējušies divreiz dienā.

Saieta dalībnieki izveidoja trīs komandas. Komandas „Tediji” sastāvā bija Juris Tomašūns, Dāvis Sausnītis, Viesturs Liepa, Āris Pūseps, Aija Pūsepa, Edijs Lūsis, Reinis Ieviņš un Rūdolfs Valdovskis. Komandas „Vecie jaunieši” sastāvā bija Baiba Krūmiņa, Eduards Krūmiņš, Silva Liepa, Mārtiņš Ivulis, Alberts Rokpelnis, Viesturs Kirmuška, Eliza Kirmuška, Pēteris Reiters, Jānis Atis Krūmiņš, Toms Dadeika, Reinis Skuruls. Savukārt komandā „Lauvas” kā tīģeri spēlēja Dāvis Freimanis, Sandis Freimanis, Edgars Treimanis, Roberts Treimanis, Māris Sējējs, Jānis Grunte.

Otro vietu Nakts basketbolā ieguva „Vecie jaunieši”, trešo – „Tediji”, bet ceturto – „Lauvas”. Vienīgā komanda, kas ar „Baloniem” nospēlēja neizšķirti, bija „Tediji”. Viņu veiksmes pamatā ir komandas dalībniece Aija, jo komandu meiteņu punkti tika skaitīti citādāk nekā puīšu iemesto grozu punkti. „Tediju” puīši saka: „Mūsu zelta gabaliņš.” Arī sacensību organizators Andris Bambis pamanījis, ka Aija spēlējusi ļoti labi, to pamanījuši arī līdzjutēji. Tas tādēļ, ka viņa regulāri trenējas basketbolā Ventspils sporta skolā „Spars”.

Nakts basketbolu noslēdza draudzības jeb visu zvaigžņu spēle: savu izlasi veidoja gan vietējie, gan saieta dalībnieki.

Sacensību organizators Andris stāsta: „Saieta veidotajai izlases komandai bija laba trenere Baiba. Viņa pirms spēles pat shēmas zīmēja. Cepuri nost!” Izrādās – Baiba par treneri kļuvusi tādēļ, ka traumas dēļ nevarēja iet spēles laukumā. Baiba saka: „Man bija ļoti žēl, ka nevarēju spēlēt, tomēr izrādījās,




„Vecie jaunieši”



„Tediji”




„Lauvas”

ka man tīri labi patīk būt treneri, jo no malas spēle izskatās citādāk nekā laukumā.” Baiba ievērojusi: kad viņa aktīvi juta līdzīgi saieta komandām, vietējo komandai tiešām spēle nevedās. Draudzības spēle noslēdzās neizšķirti. 

Lolita

Danči no zoles rindām izrauj Liju

Zolītes otro kārtu sākot, sarežģījās situācija, jo pienākums spēlēt dančus no zolmaņu rindām (galdiņiem) izrāva Liju Dunska. Lai glābtu situāciju, spēlē iesaistījās Pēteris Zvejnieks, kurš arī kļuva par otrās kārtas vinnētāju. Otrā vieta Baibai Krūmiņai, trešā – Aināram Valdovskim. Šovakar pēc Daudzinājuma zolītes trešā kārtā un fināls. Vieta nemainīga – kafejnīca. 


Rasma

NAKTS DZĪVE

Nikšana ar otro elpu

Ceturtdienas nikšana sākās ar Siliņu Ulda priekšlasījumu par mīlestības motīviem latviešu folklorā. Tas pulcēja pilnu nikšanas telpu, klausītāji kā mazi bērni tupās un sēdās uz grīdas. Priekštelpu bija atņēmuši zolmaņi, kuriem netraucēja ne Siliņš, ne aliņš.

Pēc viedā Siliņa pamācībām tauta acīmredzot iegrima pārdomās vai devās Kandavas ūdensrožu meklējumos un, kad nikšanas telpu pameta arī pats Siliņš, nikšana turpinājās uz vairāk filozofiskas nots. Kad ap pusē trijiem tur ieradās *KandavĒzes* apskatnieks, nīcēji, sadalījušies mazos pulciņos, apcerēja globālas problēmas – Vivita un Rokpeļņu Liene dalījās pieredzē par raudāšanu, ko izraisa dziedāšana, bet pulciņš vīru pie Tomašūna turpināja Politikas ievirzi, pieskaroties otrā pasaules kara tēmai.

Bet kad pēc danču beigām nīcējiem pievienojās Davidonis un Nakts meita, nikšana ieguva otro elpu, un vismaz stunda pagāja dižā dziedāšanā, raudulīgām dziesmām mijoties ar jautrajām. Ap četriem rītā, kad bufetniece deva mājienus, ka gribētu “vērties ciet”, nīcēji nobeidza ar “Ugunskurs nakts tumsā kvēlo...” 

Rasma

Mācās jaunus Kurzemes dančus

Ceturtdienas vakara dančus spēlēja Lija Dunska, Pēteris Reiters, Dāvis Sausnītis, Ieva Stafacka un Zane Martinova. Lija stāsta, ka saieta dalībnieki iemācījās vairākus jaunus, Kurzemes pusei raksturīgus dančus – Dundagas trīsrocīņu, jo nākamgad 3x3 saiets notiks Dundagā, Sunīti Dingo, Talsu krakovjaku un Kurpnieku polku. „Dancotāji labprāt mācās ko jaunu, un viņiem tas izdodas. Aizraujoša deja ir Kurpnieku polka – jo vairāk tajā atraktīvu elementu, jo vairāk patīk jauniešiem,” saka Lija.


Zaģlī bija ļoti daudz dalībnieku, bet tajā uzvarēja Anete Bitiniece un Edgars Treimanis.

Šovakar dančus spēlēs tautas muzikanti „Tals’trimiņš”. Vārdu „trimiņš” Dundagas pusē tulkotu kā beršanos, trišanos vienam ap otru.


Lolita

PATIESI JOCIŅI



Kāda saieta dalībiece skumst, ka pārpratuma dēļ nav aizgājusi uz Brīvā mikrofonu koncertu. Viņa saietā ir pirmoreiz, un nav īsti sapratusi, kas ir Brīvais mikrofonu. Domājusi, ka nosaukums aizgūts no Latvijas Radio raidījuma „Brīvais mikrofonu”, kura laikā klausītāji var uzdot dažādus jautājumus un izteikt replikas par tā brīža aktualitātēm. Ieraudzījusi vēl kasti pie infocentra, manījusi, ka tajā met lapiņas un domājusi, ka tie ir jautājumi, kas tiks kaut kam uzdoti. Spriedusi – nu, gan jau būs politikā, un tad viņš arī atbildēs. Tā kā sievietei diskusijā piedalīties nekārojās, uz Brīvo mikrofonu negājusi. No rīta dzirdot: tas dziedāja, arī tas dziedāja. Izrādās, koncerts tas bijis, ne diskusija! 



Mazā Alise jau otrreiz citīgi noklausās Ģimeņu semināru, viņai pie garlaicīgajām tantēm patīkot gluži labi. Tā kā fotoaparāta Alisei vēl nav, viņa Māru un Līgu ir uzzīmējusi. Māra ir tā smaidīgākā. 



Tautu dēls Krišjānis Sants saietā izmanto katru brīvu brīdi un vietu, lai austu celu jostu. Gana labs brīdis ir arī starp Brīvo mikrofonu un dančiem, bet gana laba vieta – sievietu tualetei aiz stūra.

Palasies, kā Siliņš vēzē savu spalvu “KandavĒZE”. 5

Labas dienas!

Vakar izstaigāju Kandavas vecpilsētu. Biju pilsētas bibliotēkā un uzdāvināju savu grāmatu “Dziesmai vieni gala nava”. Pa ceļam ieraugu, ka Kārlis Rokpelnis ar Pēteri Zvejnieku kautko pindzelē! Kungs, stāvi man klātu! Kas tā par ievirzi? Kartogrāfija? Pēc ilgākas dzeltenās informācijas lapas pētīšanas atradu “zīmēšana kā meditācija.” Tātad abi meditē. Pēteris ar kritiņiem jau bija uzmedījis tiltu pāri Abavai. Kārļa mākslas darbu neredzēju.

...

Šodien koncerta diena. Baznīcā Rasma Lielmane, pēc tam zālē Austra Pumpure ar Austras bērniem un “pusbērniem.” Man bija tas gods uzstāties kopā ar Pumpuri Rucavas 3x3. Es, protams, toreiz nedziedāju, bet runāju par tautas gara mantām *a la* Siliņš stilā. Koncerts bija galvenokārt sadziedāšanās ar publiku. Efekts bija emocionāls. Nevaru teikt par citiem, bet man noteikti.

...

Es neesmu pieradis pie Kandavas laika apstākļiem. Pa dienu silts, kad noiet saule – salst. Plkst. 23.00 pa ceļam uz nīkšanu satieku divus jauniešus tikai peldbiksēs. Acīmredzot, bijuši peldēties. BRRRRR....

...

Pēc plkst. 23.00 mans priekšnesums “Tā mīlība kad paņem sirdi” nīkšanas telpā. Sanāk pilns garais galds. Es stāstu par mīlestības motīvu mūsu tautasdziesmās. Te būs daži citāti:

- Mīlestība ir grūti definējama parādība, ko visi izslimo kā masalas. Tā nav lipīga, bet tai tomēr piemīt epidēmijas raksturs. Nevienam nezina, kad tā sākas, bet visi zina, kad tā beidzas. Mīlestība, līdzīgi alkoholam, izsauc aptumsuma brīžus, tieksmi lidot un nespēju pacelties gaisā. Mīlestība, nezina kāpēc tiek saistīta ar sirdi, lai gan tai ir lielāks sakars ar citiem ķermeņa reģioniem, resp. mīlestība iet caur vēderu.

- Senajiem latviešiem mīlestība ir bijusi pazīstama, bet tas ir bijis zemas voltā-

žas strāvājums, kā to norāda kāds tautieša izteiciens: “Kas nu tāda nieka dēļ ies pa zemi vārtīties.”

- Kaut arī sieva ir ieņēmusi ievērojamu vietu tautieša plānos, pirmā vietā viņam ir bijis zirgs.

- Ligavas bildināšanas procedūra senajam tautietim nav bijusi sevišķi skaidra, vismaz no ceremoniālā viedokļa, un tautdēls ir ieradies pie meitumātes gan jāšus uz melna kuiļa, pajūgā iejūgtu raibu zaķi un tikai retais uz kārtīga zirga.

- Panāksnieki nav varējuši atrast pat baltu govi zemeņdobē. Cik reizes viņi nav jājuši apkārt un apkārt, kamēr beidzot bijis jāprasa muļķa Putnam: Vai, krauklīt, tu redzēji, Kur aizveda mūs māsīņ? Ja tā nav nabadzības apliecība, tad kas ir! Mūsu aizved uz Kurzemīti, dievzemīti, bet panāksnieki meklē mūsu Latgalē.

- Ir novērota interesanta parādība: tikko zeltene nonāk pie ūdens – upes, ezera vai piļu diķa, tā vainadziņš no galvas nost un – plonks – ūdenī iekšā. Statistika rāda, ka 5% no vainadziņiem norāvuši vanadziņi, 5% zaļās līdaciņas, 20% puīši, 2% nespēcificēti faktori, 8% palikuši galvā un veseli 60% ir sviesti ūdenī.


Otrajā daļā es stāstīju par dziedāšanu tagad un senos laikos:

- Latvieši jau no seniem laikiem ir bijuši lieli dziedātāji. Kam bijusi balss, dziedājuši pa vienam, kam nav bijusi balss, dziedājuši baros. Un te ir meklējami modernā kora sākumi.

- Angliski runājošās zemēs diriģentus sauc par konduktoriem, un to ir tāda pārpilnība, ka 80% no viņiem strādā uz autobusiem un tramvajiem, pārdodot biļetes.

- Par dziesmas destruktīvo spēku liecina šāds pants:

Ak, tu, skuķi, ganu meita,
Tavu skaļu gavilienu,
Man pārtrūka užām saite
Uz tevīm klausoties.

Es domāju, ka pietiks, vai ne? 

U.